

[Lone Dybkjær]

udarbejde dem. Vi har taget industriministerens udsagn til efterretning i første omgang. Industriministeren vil foreløbig indkalde til et seminar, fint nok. Industriministeren vil ikke lave en instruks i første omgang, okay. Vi starter med seminaret, og så ser vi, om der er behov for en instruks.

Så kommer vi til spørgsmålet om, hvilke opgaver disse repræsentanter skal have. Ja, de skal helt klart ikke overvåge, om lovgivningen er i orden, for det må man gå ud fra at den er. Selvfølgelig følger banker og forsikringsselskaber m.v. loven, ellers hører alting op. Naturligvis skal de gøre opmærksom på, hvis der sker noget ulovligt, men det er jo ikke den sædvanlige situation. Den sædvanlige situation er den almindelige lovlige virksomhed, og netop her tror jeg, at fordelene ved de offentligt udpegede repræsentanter er, at de kun er ansvarlige over for sig selv. De har en frihed og en uafhængighed, som ingen andre har, og derfor har de mulighed for at fremsætte nogle synspunkter, der dels kan være samfundsorienterede – udtryk for de generelle holdninger i samfundet – og dels personligt orienterede. De kan også stille spørgsmål helt uafhængigt af alle andre om det, direktionen foretager sig, de beslutninger bestyrelsen er ved at træffe osv.

Derfor tror jeg altså, det er vigtigt, at vi har de uafhængige repræsentanter, og jeg tror oven i købet, det er lige så vigtigt, at de kommer ind flere steder. Det skyldes ikke mindst, at der i øjeblikket er en kapitalcentralisme under udvikling i Europa. Vi får en stærkere og stærkere magtkoncentration i de store kapitalvirksomheder, forsikringsselskaber, banker osv., og det er utrolig vigtigt, at der netop her sidder nogle uafhængige personer i bestyrelserne. Systemet eksisterer ikke i øjeblikket i det øvrige Europa, men vi skal naturligvis forsøge at påvirke udviklingen med vore synspunkter, også på dette område.

I denne sammenhæng opstår der jo også flere og flere fonde, der vil opkøbe aktier, og det er revnende ligegyldigt, om vi laver den ene eller anden form for begrænsning. De store fonde vil overtage mere og mere af f.eks. det danske erhvervsliv, forstået på den måde at de har den nødvendige kapital til aktieopkøb, så også af den grund vil det være vigtigt, at vi har nogle uafhængige røster.

Det er altså Det Radikale Venstres begrundelse for, at Fremskridtspartiets forslag efter vores mening går i den gale retning. Vi skal tværtimod have flere uafhængige, offentligt udpegede repræsentanter på flere områder, end det er tilfældet i dag.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er ikke spor overrasket over, at fru Lone Dybkjær og Det Radikale Venstre mener, at Fremskridtspartiets forslag går i den gale retning. Det kan jeg helt forholde mig til, vi har forskellige politiske opfattelser, så det har jeg ingen problemer med. Problemet er, at selv om man bliver enige om, at vi skal have disse bestyrelsesmedlemmer og oven i købet vil forøge deres antal, vil man ikke præcisere, hvad de skal lave.

Jeg er også enig med fru Lone Dybkjær i, at man skal have en dialog, og det kan der da bestemt også komme meget godt ud af. Men det ændrer ikke ved det forhold, at indtil loven bliver ændret, skal disse offentlige repræsentanter rette sig efter gældende lov og gældende regler, og det er klart dokumenteret fra ministerens side, at ikke én af de offentlige repræsentanter i f.eks. realkreditinstitutternes bestyrelser gjorde brug af deres bittesmå beføjelser i al den tid, hvor alle ved at det gik rigtig galt. De kunne for det første have nægtet at underskrive regnskabet, for det andet bedt om at få en note til regnskabet og for det tredje bedt om en mindretalsudtalelse til bestyrelsesbeslutningen.

Jeg er enig med fru Lone Dybkjær i, at den sædvanlige situation må selvfølgelig være, at det, man foretager sig, er lovligt. Men når den usædvanlige situation opstår, fru Lone Dybkjær, hvor der forekommer noget ulovligt, er disse repræsentanter i øjeblikket bundet af en tavshedspligt over for bestyrelsen, så de end ikke må melde tilbage til deres minister, at der træffes ulovlige beslutninger, og det mener jeg er for galt.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg tror sådan set ikke, at fru Kirsten Jacobsen og jeg er så sørens uenige, når det kommer til stykket, og i betragtning af, hvilken dag